Exclusivitate „The Saturday Evening Post" şi „Gazeta Sporturilor"

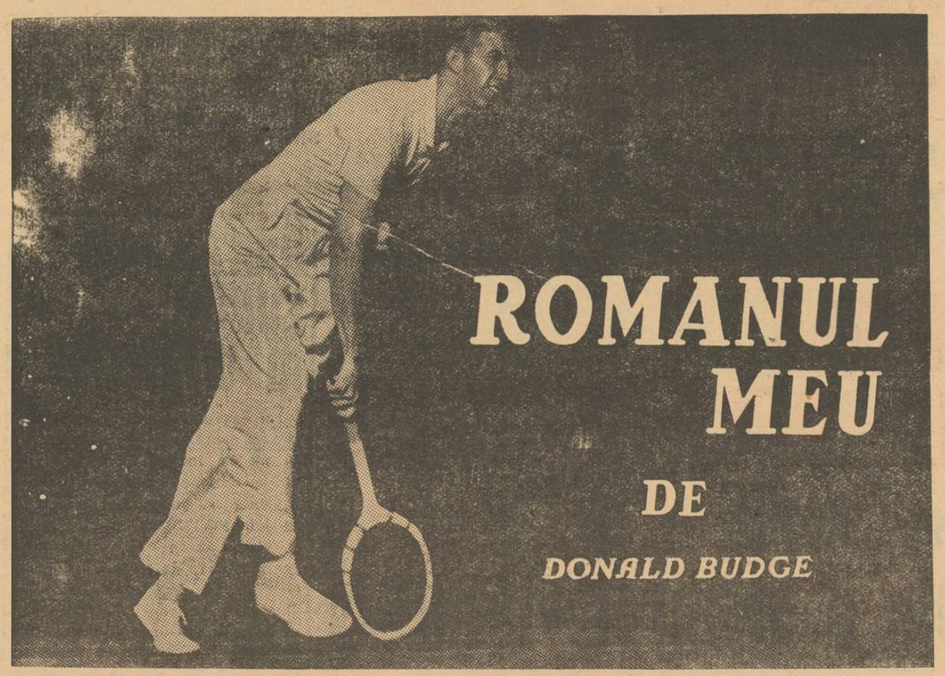

ROMANUL MEU DE DONALD BUDGE

IV.—Un mare campion, despre câţiva viitori aşi ai rachetei

Tennisul este un sport care necesită o mare concentrare şi o mică delăsare, care este extrem de folositoare pentru nervi. De când m'am apucat de tennis în mod serios, m'am hotărît că nu mă voi lăsa niciodată intoxicat de tennis. Dacă nu simţi plăcere să joci tennis, la ce bun să continui să joci?

Psihologia are un loc foarte important în sport, şi îmi închipui că psihologia mea era alta decât aceea a majorităţii jucătorilor. Când mă întreba cineva cum jucam pe terenurile de iarbă în comparaţie cu acel de asfalt, le răspundeam că nu găsesc nici o schimbare în jocul meu; nu mi-am permis niciodată să mă gândesc că jocul meu s'ar putea resimţi după urma schimbării suprafeţii terenului de joc, şi mă gândeam că trebue să joc tot atât de bine pe orice fel de teren. Uuii jucători sunt însă handicapaţi înainte de a începe matchul, căci se gândesc că ei nu pot juca pe terenuri de pământ, pe asfalt sau pe iarbă.

Pentru a fi numit campion, un jucător trebue să fie capabil să câştige matchurile sale în orice timp, în orice loc şi pe orice teren. Adversarul nu trebue să impresioneze pe jucător; pentru ceeace mă priveşte pe mine, nu m'am gândit niciodată la adversarii mei mai înainte de a-i întâlni.

Dovada că un mare jucător trebue să câştige pe orice teren, este făcută de jucătorii obişnuiţi cu terenurile de pământ şi de asfalt, cari au reuşit să se impună şi pe terenurile de iarbă. Jucătorii din California, din Texas şi din Sud au putut scoate rezultate mai bune decât jucătorii cari erau obişnuiţi cu terenurile cu iarbă. Adeseori este nevoe pentru jucătorii noştri după Coasta Pacificului să-şi schimbe priza rachetei pentru terenuri cu iarbă, însă aceasta nu constituie o dificultate prea mare.

Când eram mic obişnuiam o priză de rachetă care era întrebuinţată în partea de est a Statelor Unite, însă mai târziu am schimbat această priză cu una de west. Loveam mingea cu uşurinţă şi deşi nu aveam un drive atât de puternic ca fratele meu Lloyd, care avea priza de vest, mă descurcam totuşi destul de bine. Când George Lott din Chicago, Berkelei Bell din Texas şi Gregory Mangin din New Jersey au venit să joace pe coasta de vest şi când i-am văzut că obişnuiesc priza de vest, mi-am zis: «Dacă jucătorii ăştia mari au această priză, o să schimb şi eu priza mea de rachetă».

Prima oară când m'am dus în estul Statelor Unite în 1934, foloseam priza de vest, însă am remarcat că această priză nu este bună pentru mingile joase pe terenurile de iarbă ude; totuşi am reuşit să-l bat pe Bitsy Grant la Forest Hills, după ce pierdusem în faţa lui finala campionatului pe teren de pământ.

In iarna următoare eram în corespondenţă cu Sidney Wood, care îmi scria că priza de vest este mai bună şi mă sfătuia să o adopt, astfel încât în iarna 1934-1935 am încercat o priză care era un amestec între priza de est şi priza după continent. In primăvara următoare, când jucam pentru cupa Davis în Mexico, căpitanul Pate m'a convins să rămână la priza de est. Am lucrat să capăt această priză şi am prins-o deşi mi-a trebuit un mare ajutor dela Tom Stow şi Fred Perry.

Reversul meu nu m'a necăjit niciodată prea mult; este exact aceeaşi lovitură ca atunci când m'am apucat de tennis cu singura excepţie că am învăţat cum să mă apropiu mai repede de fileu după ce am tras un revers. După cum am mai arătat, reversul meu este un swing de stânga de base-ball. Când am început să joc cu fratele meu, rachetele sale pe care mi le împrumuta, erau mult prea grele pentru mine, aşa că reversul îl executam cu două mâini. John Bromwich face aproape acelaşi lucru când execută driveul pe partea dreapta; el ţine două degete ale mâinei drepte pe mânerul rachetii, însă ele nu folosesc decât spre a o conduce şi de a o ţine strâns, deoarece puterea este furnizată de către mâna stânga.

Fred Perry m'a învăţat ce să fac spre a poseda un revers mai eficace putând să mă urc, după ce-l executam, la fileu. In 1936, după ce am jucat cu el în finala campionatelor Pacificului de sud-vest, l-am întrebat dacă poate să mă ajute. El mi-a arătat că cea mai mare greşală a mea era swingul meu posterior, pe care trebuia să-l scurtez. El m'a învăţat cum să mă apropiu de fileu, privind cu atenţie mingea şi lovind-o în punctul cel mai ridicat al traectoriei ei. I-am urmat sfaturile şi am fost foarte mulţumit.

DESPRE CAŢIVA VIITORI CAMPIONI

Fred Perry şi Ellsworth Vines au fost întotdeauna foarte drăguţi cu mine şi m'au ajutat să învăţ mai bine tennisul; Ellsworth a fost primul jucător pe care voiam să-l imit; am învăţat foarte multe lucruri dela el când am început să joc tennis. Fred deasemenea m'a învăţat foarte multe lucruri când aveam vreo 16 ani. Aştept cu nerăbdare să-i întâlnesc la iarnă, spre a-mi da seama dacă am realizat vreun progres. Mă minunez şi acum ce bine am prins dela Fred reversul şi aş vrea să-l întâlnesc într'un best of five, spre a-l bate cu reversul pe care m'a învăţat să-l execut. Imi închipui că şansele mele de a-l bate pe Fred sunt mai mari decât în faţa lui Ellsworth, fiindcă el loveşte mingea mai tare şi ca mine şi ca Fred. Şi serviciul lui este mai tare, însă nu mult mai tare ca al meu, şi pe urmă nu întrebuinţează întotdeauna renumitele sale «cannon-balls» la serviciu. Sper să-i fac să alerge mai mult ca mine şi simt că pot ajunge la acest lucru cu Fred, însă nu sunt ch'ar atât de sigur de acest lucru în ceiace priveşte pe Ellsworth. Experţii în tennis îşi închipuie că Perry şi Vines vor avea un avantaj asupra mea, deoarece sunt obişnuiţi să joace şi în terenuri închise, însă eu nu cred acest lucru, deoarece mă obişnuiesc foarte repede cu orice fel de teren.

Şi acuma câteva cuvinte despre băieţii pe care-i las în rândurile tennisului amator.

Bobby Riggs şi J. Bromwich vor lupta cred pentru titlul suprem în 1939, bineînţeles dacă Von Cramm nu reintră în competiţie. Dacă se apucă din nou de tennis, lupta se va da între ei trei, şi după forma arătată de Gotfried în 1937, preferinţele mele se îndreaptă spre el. Nu ştiu însă dacă, după ce a fost în închisoare, Gottfried mai poate să-şi refacă vechia sa formă.

Intre Von Cramm şi Riggs, înclin către Gottfried, deoarece el are un joc complect ofensiv, în timp ce Bobby are un joc foarte complect, în defensivă însă; cred că ofensiva va bate întotdeauna defensiva. In momentul de faţă s'ar părea că Bromwich are o superioritate faţă de Riggs, deoarece l'a bătut la Germantown în matchul lor de cupa Davis. Insă eu, care-l cunosc bine pe Bobby, pot să declar că la anul va fi el cel mai tare.

Imi place Bromwich; dacă continuă să realizeze progresele din anul trecut, va fi campionul lumii în câţiva ani. John este unul din cei mai fini jucători din lume, driveul său cu două mâini este tot atât de puternic ca a lui Tilden şi ca serviciul lui Vines.

Avem câţiva jucători tineri, cari pot ajuta foarte bine pe Riggs; pe aceia pe care-i preţuesc cel mai mult sunt: Jack Kramer din Montebello California şi Elwood Cooke din Portland Oregon. Kramer, care are numai 17 ani, are un stil admirabil, un cap pentru tennis şi este bine desvoltat fiziceşte. Cred că va fi extrem de puternic în 1940. Cooke lucrează enorm pentru a progresa, şi pot spune că dintre toţi amatorii cu cari m'am antrenat în vara trecută, el m'a făcut să alerg mai mult ca oricare altul.

Nu cred însă că Jack Kramer, ori Elwood Cooke să poată ajuta pe Riggs în matchurile de cupa Davis în 1939 şi după toate probabilităţile, echipa noastră de cupa Davis va fi formată din Riggs şi Gene Mako. Nu prea văd cum ar putea fi lăsat afară din echipă Gene; cred că partenerul său în dublu ar trebui să fie sau Riggs sau Wayne Sabin.

(Continuarea mâine)

=ATLETISM=

Duminecă se aleargă un mare cross popular în sectorul III albastru

Liga de atletism «Muntenia», organizează Duminecă, 5 Martie a. c., cross-ul popular al cartierului III Albastru, deschis tuturor alergătorilor legitimaţi la federaţia română de atletism precum şi începătorilor, cu plecarea şi sosirea depe terenul A. C. S. A. din Sos. Oltenita.

TRASEUL

Plecarea depe terenul A. C. S .A. la stânga pe marginea groapei până la poarta de fier a Cimitirului — scoborârea în grgapă la dreapta pe lângă pomi — Str. Piscului — traversarea Sos. Oltenita — Str. Impăratul Traian — la dreapta pe câmp — Stradela Opriş — Str. Opriş — Sos. Oltenita — intrarea pe stadion — un tur de pistă — sosirea pe pistă în faţa terenului de foot-ball.

PLECAREA se va da la ora 11 fix, înscrierile se primesc până la ora 10.30, când va începe distribuirea numerilor.

TAXA de înscriere pentru echipe lei 30, individual lei 5.

CLASAMENTUL se va face pe categorii. Echipele vor fi de zece alergători, contând primii şapte.

PREMII, la categoria III-a: 1) una cravată; 2) una şapcă de sport; 3) una pereche de chiloţi; 4) 4) un bilet de intrare la matchurile de foot-ball depe arena Venus; 5) un mărţişor; 6) un mărţişor.

La categoria INCEPĂTORI: 1) una cravată) 2) una şapcă de sport; 3) una pereche chiloţi; 4) un bilot de inrrare la matchul de foot-ball depe Arena Venus; 5) un mărţişor; 6) un mărţişor.

Separat primii zece din fiecare categorie vor primi diplome.

JURIUL DE ONOARE

Preşedinte: *Constantin Leoveanu.*
Membri: Inginer Veluda, arhitect Octav Ionescu, ing. Ion Lăzărescu, arhitect Ion Popovici, Virgil Ioan, Duduş Ghimpeţeanu, Raul Vizanti şi N. Sterescu.

JURIUL TECHNIC

Comisar general arbitru: *Ion C. Petrescu,* preşedintele Ligii.

Comisari la sosire: prof. Stoenescu, Petre Fesci, Haralambie Ionescu, Vasile Trestioreanu şi Nicolae Renea.

Cronometrori: Alexandru König, Victor Braida, Jean Baicu, Theodor Popovici, Aurel Ianculescu, inginer Filitti şi Eugen Stoian.

Comisari de parcurs: Titus Ianculescu, Gogu Vlădescu, Ion Cârstea Guido Garulli, Giovanni Mandero, Aurel Crăciun, Christache Iordănescu, Ion Ganga, Thoedor Lambru, Alexandru C. Mazilu şi N. Herdy.

Comisari cu ordinea: Ion Suciu, Valerică Ianculescu şi I. Ganea.

Secretarul concursului: Constantin Christescu, ajutor Gh. Vasilief.

Cassierul concursului: Mircea Cărbunaru.

Starter: Arhitect Costin Harjeu.

Ţinuta alergătorilor: tricou de sport, chiloţi curaţi şi pantofi de sport.

Distribuirea şi predarea numerilor: Numerile alergătorilor se vor da contra chitanţă delegaţilor de cluburi care le va înapoia secretarului ligii contra chitanţei date.

Un număr pierdut costă Lei 50, de care va răspunde Clubul.

BICKEITROM
COINTREAU
conţine toate calităţile romului colonial

La 26 Martie va avea loc un mare cross popular organizat de Stadiul Român în memoria regretatului ing. N. Mărăscu

Comitetul grupării Stradiul Român de acord cu vechii conducători a luat iniţiativa de a cinsti memoria marelui sportiv dispărut: Inginer N. Mărăscu.

Astfel formaţia roş-albastră va face să ia fiinţă, în curând, un ciclu de copetiţiuni de cross-country şi curse de marş forţat. Aceste concursuri vor avea mai mult un caracter popular ele fiind sortite să popularizeze, cu acest prilej, sportul pentru care regretatul «Nae Mărăscu» a sacrificat dragoste, timp şi numeroşi ani de muncă şi străduanie.

Semnalul de începere va fi dat la 26 Martie când va fi regizat un «cross-country, care va fi dotat cu o splendidă cupă purtând numele fostului animator al bătrânei formaţii Stadiul Rolân.

Competiţiunea va fi deschisă tuturor alergătorilor indiferent dacă sunt sau nu înscrişi în vre-o grupare. Mai mult: oricine simpatizează acest gen de alergări, oricine se încrede în mijloacele sale în fuga pe jos poate participa la aceast alergare populară.

Pentru a nu da naştere la disproporţii între valoarea concurenţilor şi spre a se întocmi un clasament care să exprime o gradaţie normală a celor care vor concura se vor alcătui mai multe clasamente, ţinându-se în seamă categoria respectivă din care fac parte alergătorii. Vor fi deci clasamente pentru: aşi, începători, licenţiaţi, nelicenţiaţi, etc.

Pe lângă nota particulară pe care o va avea manifestaţiunea dela sfârşitul lunei Martie, aceea de a fi un pios prilej de cinstire a unei ilustre figuri dispărute din sportul românesc, — se va face şi o frumoasă propagandă în slujba unui sport şi util şi frumos.

Traseul probei: Plecarea Fabrica Bragadiru-Chirigiu-Intrepozite - Bulevardul Regina Maria-Piaţa 8 Iunie-Bul. Brătianu-Piaţa Romană-Piaţa Victoriei-Parcul UFSR!

De reţinut deci că alergarea va porni dela Bragadiru, unde inginerul Nae Mărăscu a desfăşurat toată gama posibilităţilor, unei meserii însuşite prin studii sârguincioase, pe meleaguri străine, şi se va sfârşi pe terenul dela Sosea, loc unde acelaş Nae Mărăscu şi-a petrecut, în lupte sportive, cei mai frumoşi ani ai tinereţii şi apoi ai maturităţii, cheltuind energie, mult suflet şi pasiune pentru sport.

Inscrierile se primesc în str. Elena Doamna No. 46.

DOI ALERGATORI SUSPENDAŢI

In şedinţa Ligii de aseară, au fost suspendaţi pe timp de două săptămâni începând dela 1 Martie a. c. alergătorii Vasile Manu şi Lucian Manu pentru că nu au predat Ligii numerile ce le-au purtat în crossul Clubului Victoria.

Deasemenea amendează clubul C. F. R. cu suma de lei 100. valoarea numerilor 53 şi 54 nepredate de delegatul său şi-l suspendă până la plata sumei sau predarea numerilor.

Marile concursuri pe teren variat ale sezonului de primăvară

La 26 Martie: Traversarea Capitalei organizată de clubul Stadiul Român pentru Cupa Nae Mărăscu
La 2 Aprilie: Crossul internaţional regizat de Asociaţia Sportivă Viforul Dacia

Anul acesta, cele două mari grupări atletice din Capitală Stadiul Român şi Viforul Dacia trec la mari realizări sportive organizând fiecare din ele câte o mare manifestţiune atletică.

Prima, Stadiul Român, va face să se alerge, în memoria fostului său preşedinte inginer Nae Mărăscu, o alergare pe stradă de circa 8 km., având punct de plecare Fabrica de bere Bragadiru şi punct terminus terenul Străjii Ţării dela şosea, fostă Federaţia.

Parcursul pe care se va alerga poate fi socotit drept o traversare prin centru, a Capitalei.

Desigur, că la această grea probă îşi vor da întâlnire tot ceeace are mai bun Bucureştiul în materie de alergători de fond, iar intenţia clubului Stadiul Român va avea succes, cu atât mai mult cu cât se cunoaşte caracterul acestei alergări.

Clubul organizator va face toate pregătirile din vreme, spre a prezenta această probă cât mai bine posibil.

A doua mare probă a anului se va disputa abia la o săptămână după aceia.

Regia, de data aceasta, va fi girată de celălalt mare club atletic Viforul Dacia şi aceasta va fi la 2 Aprilie.

Dacă prima probă, aceea a Stadiului Român se aleargă pe piatră, cea de a doua a clubului Viforul Dacia va fi angajată pe un teren mai bun, pe pământ în incinta Velodromului din Şoseaua Ştefan cel Mare.

Parcursul va fi desemnat şi amenajat sub forma unei alergări de steeple chase; adică a unei curse pe obstacole.

Parcursul va fi cam de aceiaşi mărime ca şi primul, adică tot de circa 8 km.

Dar, alergarea Viforului Dacia, are un atout în plus, acela că la acea probă, vor lua startul doi dintre cei mai buni alergători ai Ungariei şi anume: Silaghy şi Epner.

Primul este campionul Ungariei la cursa de 10.000 m. şi deţine şi acum recordul lor naţional cu un timp sub 31 minute.

Cel de al doilea, Epner este un bun alergător de demifond, care este creditat cu nun timp de sub 4 minute la 1500 m.

Desigur că prin prezenţa lor la start interesul probei va creşte simţitor, mai ales că se ştie că atletismul ungar este bine cotat.

După cum se vede, din cele arătate de mai sus, atletismul bucureştean începe sezonul cu organizări de mare anvergură.

Ne place acest lucru mai mult, cu cât cele două grupări fruntaşe ale noastre, au înţeles că trebue şi ele să participe şi în această direcţie la ridicarea atletismului românesc.

Numele lor este pentru noi o chezăşie că manifestaţiunile lor se vor bucura de succes, iar munca pe care o vor depune, după cum şi banii pe cari îi vor cheltui, vor fi răsplătiţi şi de public, care va asista în număr mare.

Până atunci şi alergătorii noştri vor înţelege că trebuie să se antreneze şi să se prezinte într'o condiţie fizică bună.

Ii aşteptăm la lucru.

Mâncarea seara sau la ore neobişnuite produce foarte des deranjarea stomacului. Un păhărel de FERNET BRANCA îl aranjează ca prin farmec.

Un eveniment pentru sportivi:

La 26 Martie se deschide în saloanele „Mozart" expoziţia de şarje şi caricaturi a cunoscutului caricaturist şi scriitor NEAGU RADULESCU. O îndrăcită frescă a vieţii sportive şi a conducătorilor ei.

SKY

Buletin meteorologic sportiv

Oficiul Naţional de Turism din Subsecretariatul de Stat al Propagandei comunică după telegramele primite în cursul zilei de azi 2 Martie, următorul Buletin Meteorologic Sportiv:

PREDEAL: Grosimea zăpezii 20 cm., ninge liniştit. Temperatura —2 gr. Zăpadă prăfuită, favorabilă pentru sky şi ascensiuni. Vizibilitatea 2 km.

SINAIA: Grosimea zăpezii 48 cm., ninge liniştit, Temperatura —3 gr. Zăpadă prăfuită, vaforabilă pentru sky şi ascensiuni. Vizibilitatea 500 m.

VATRA DORNEI: Grosimea zăpezii 9 cl., ninge liniştit. Temperatura 0 gr. Zăpadă cu crustă întărită, nefavorabilă pentru sky şi ascensiuni. Vizibilitatea 10 km.

STANA DE VALE: Grosimnea zăpezii 35 cm., ninge liniştit. Temperatura —5 gr. Zăpadă prăfuită, favorabilă penrtu sky şi ascensiuni. Vizibilitatea 4 km.

Convocări

DACIA TRAIANA convoacă pentru Duminică 5 Martie, ora 8 dim. pe terenul Unirea-Trcolorul pe următorii jucători: Leonte, Ştefănescu, Gică, Vărzaru, Papaianopol, Dobrescu, Mateescu, Paul, Costică, Grigoriu şi Sentaru. Rezerve: Jean, Duţescu şi Traian Filipescu.

A. S. C. «VENUS» convoacă pentru astă-seară la orele 19, la sediul său din Str. N. Filipescu No. 14, pe toţi membriise ciilor de atletism şi natatie, pentru a li se face importante comunicări de către d. av. Al. Eladescu Prezenţa fiind obligatorie.

A. C. S. BĂNEASA convoacă pentru Numinecă 5 Martie a. c. orele 11.30 a. mă, în vederea depunerii jurământului, pe toţi membrii şi jucătorii legitimaţi ai acestei asociaţii.

Depunerea jurământului va avea loc în localul şcoalei primare din Băneasa. Prezenţa este obligatorie, lipsurile fiind sancţionate.

Aventura de necrezut a unui reporter sportiv...

O întâmplare fantezistă adaptată

de ALEXANDRU CERBU

(Cabinetul directorial al ziarului «Goal», mare cotidian sportiv).

Directorul (cercetând cu un aer nemulţumit ultima corectură).

— Prost! Fără pic de interes! Imbecil nepăsător! (Apasă furios pe butonul soneriei).

Un camerier (intrând) Aţi sunat dv. d-le director?..

Directorul. Sigur c'am sunat! Cum să nu sun? Dece n'aş suna dobitocule? Poftească-l imediat pe d. Ghighi Harton, şeful reportajului.

Camerierul. — Prea bine, d-le director (iese).

Harton (intrând): Vă salut cu distinsă consideraţie, d-le director; m'aţi chemat?

Directorul (uitându-se prin cameră şi nezărind niciun scaun): — Bună ziua, stai jos că vreau să ţi vorbesc. Uite ce e; nu sunt mulţumit absolut deloc, pricepi?... In gazeta noastră nu-i de găsit nimic.

Harton. — Zău, d-le director, mă surprind la culme spusele dvs., în numărul de astăzi e tot atât caşi în celelalte.

Directorul. Da, fiindcă în numerile celelalte n'a fost nici măcar atât. De câtva timp te-ai epuizat şi pe deasupra îţi pierzi şi nopţile printre culisele teatrelor din Broadway. Cititorii se pot plânge pe bună dreptate că nu mai găsesc nimic interesant în cotidianul nostru.

Harton (plouat) — Dar, nu se petrece nimic, nicăeri, cum vreţi să facem un ziar în astfel de condiţiuni? Sezonul sportiv s'a terminat. Football-ul a stagnat. Nu s'a mai organizat nici un campionat mondial de box. Niciun înnotător nu mai încearcă să traverseze canalul Mânecei. Sonia Henje în loc să se ţină de patinaj s'a apucat de cinematograf. Insfârşit, într'un cuvânt d-le director trebue să aşteptăm până la primăvară.

Directorul (ridicând braţele desnădăjduit). Poftim. Reporterii din secolul XX-lea. Prin urmare, habar n'ai nenorocitule că un ziarist talentat face ceva din nimic? Vorbeşti de vacanţă! Dar un reporter înzestrat cu imaginaţie întotdeauna trebue să dea dovadă de inventivitate şi să scornonească chestii senzaţionale.

Harton. — Aţi vrea să reluăm cazul cu rugbistul şchiop?

Directorul. Nu... deoarece cred că până acum a făcut rost de bani ca să-şi pună un picior de lemn.

Harton (gândindu-se cu intensitate) — Altceva... altceva.. altceva..

Directorul (necăjit că subalternul se aiureşte). — Ascultă... Acum cinci ani, ca să tragă luarea aminte a cititorilor, care nu prea se omorau cumpărându-l, un ziar de specialitate a avut ideea năstruşnică de a dovedi publicului că un reporter cu «nerv» poate să-şi creeze singur o bombă senzaţională. Ei bine, gazetarul Max Torpedo pe un cuter lung de 11 metri şi lat de 2,60 metri, tip 1892, corabie imposibil să fie manevrată de un singur om, a străbătut totuşi în 101 zile Atlanticul dela Totten la Gibraltar. Această întâmplare a făcut vâlvă de nedescris, s'a vorbit mai bine de şase luni de ea iar ziarul căruia îi aparţinea acel îndrăcit de reporter şi-a înzecit tirajul.

Harton (radios). — Cunosc chestia; după un an eram şi eu unul din redactorii acelui ziar.

Directorul — Nici nu mă îndoiesc: chiar în anul următor gazeta şi-a încetat apariţia.

Harton (frământându-şi creerul). In ordinea asta de ideei... de, e drept, în ordinea asta de idei..

Directorul. — Dragă Harton ce nu se poate 'n lumea asta! Uite am găsit! Am găsit un subiect senzaţional de reportaj: ce-ar fi să străbaţi tu Atlanticul pe bordul unui avion bun de fier vechiu, aşa din greşală?..

Harton. — Eu să străbat Atlanticul într'o rablă sburătoare?

Directorul. Da! Te vei introduce în mod clandestin în hangarele unde se depozitează avioanele scoase din uz, te urci într'unul şi p'acolo ţi-e drumul... Mă, o să fie o adevărată bombă! Şi ce titlu: «Cum am traversat Atlanticul din greşeală pilotînd un avion bun de fier vechiu» reportaj senzaţional de Ghighi Harton!!!

Harton... de Ghighi Harton... Negreşit nu-i rău... Dar cum voiu putea să fur un avion şi mai cu seamă cum am să mă pot încumeta să străbat aşa de unul singur, tam nesam, Atlanticul. Brrr! D-le director, am de gând să mă însor cu Fifi dela Alcazar şi n'aş vrea s'o las văduvă mai dinainte de-a ne cununa.

Directorul. — Harton, asta te priveşte. Pe reporterul adevărat micile amănunte nu-l încurcă niciodată. Insfârşit, ne-am înţeles, mă bizui pe d-ta; Fă asta cât mai repede cu putinţă şi îndată ce atingi coasta europeană telefonază imediat la redacţie.. Haide, curaj, ce dracu! Doar nu te trimit să faci cineştie ce!

II

Noaptea, în faţa hangarului din Morgan-Strasse, cu tot întunericul de nepătruns se auzi scârţiind poarta învechită a deràpănatului hangar, lăsând să treacă un bărbat, în costum de aviator ce purta în mâini două bidoane mari de benzină).

Harton (căci el era) Ufff! Bine c'am ajuns. A mers mai lesne decât mi-aş fi putut închipui. Aşa, acum să trag avionul pe aerodrom şi să mă grăbesc la drum.

III

(In cabinetul ministrului aeronauticei Franceze).

Allo!... Acolo d. director al cotidianului «Goal»?.. Aici Ghighi Harton. Am să vă comunic o ştire dureroasă... Nu, nu-i ceea ce credeţi dvs... Din contră am reuşit —, în plin, numai că de astăzi înainte trebue să vă angajaţi un alt reporter. Imi dau demisia dela ziarul dvs., fără gând de reîntoarcere. Nu, n'am înebunit deloc... dar am ajuns la o concluzie neaşteptată. Uite: ziaristica nu-i o meserie prea bănoasă. Zău, am găsit o profesiune mult mai uşoară şi nemaipomenit de bănoasă... Am primit oferta unui mare trust cinematografic din Hollywood care îmi plăteşte zece milioane de dolari ca să interpretez în exclusivitate peripeţiile reaidului meu. Adio, directore, mă aşteaptă Preşedintele Republicei ca să-mi înmâneze marele cordon al Legiunei de onoare.

(Agaţă receptorul)